

[Ebba Strange]

som garant, forfølger gælden én resten af éns liv; den bliver aldrig forældet. Selv om man får dårlige økonomiske vilkår og man ikke selv har kunnet betale tilbage til bankerne i rette tid, så staten har overtaget det, frafaldes kravet aldrig på én, og det er en fantastisk dårlig situation for de uddannede at være i.

Dette her er altså et bud på at få en drøftelse af det. Det er vores bud på, hvordan det kunne gøres, men vi er parat til at se på andre modeller og håber i hvert fald, at uddannelsesudvalget alvorligt vil drøfte den situation, som de nyuddannede er i, på baggrund af dette forslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Der er ingen tvivl om, at SF med dette forslag har indkredset et af de betydelige problemer i forbindelse med den eksisterende uddannelsesstøtteordning. Vi har tidligere, senest i forbindelse med ændringen af vilkårene for uddannelsesstøtte, hvor vi tilførte området 250 mill. kr., udtalt, at det er uholdbart at fortsætte den nuværende ordning, hvad angår statsgaranterede banklån – jeg synes, det er rigtigt at sige, at gældsbyrden udvikler sig foruroligende – men vi har gjort os til talsmænd for, at man inden for den eksisterende ordning overvejede at lave en kombination af statsgaranterede banklån og direkte statslån, sådan som vi har kendt det tidligere, og disse tanker vil vi gerne arbejde videre med.

Men man skal ikke glemme, at det i forbindelse med det forlig, der blev indgået i foråret, aftaltes, at der skulle sættes et udvalgsarbejde i gang mellem tre ministerier angående støtteordningerne for unge, hvori er inddraget alle 15–21-åriges støtteordninger og lønordninger, og jeg har et håb – ja, vel mere end det: en forventning – om, at dette udvalgsarbejde må resultere i et grundlag, som gør det muligt at ændre den eksisterende ordning på en sådan måde, at det bliver til gavn for de uddannelsessøgende. Jeg tror, man må erkende, at selv om vi nu er i stramme økonomiske tider og skal holde igen på de offentlige udgiftsbudgetter, er tiden løbet fra uddannelsesstøtten, som den er i dag.

Mimi Jakobsen (CD):

Selvfølgelig kan ingen af folketingets partier lukke øjnene for, at der er nogle uhygge-

lig store gældsbyrder forbundet med at have gennemgået et studium på 8–10 år, når man skal betale lånene tilbage. Jeg synes derfor, det er udmærket, at vi får en drøftelse af problemet i uddannelsesudvalget.

Vi kan af mange grunde ikke give tilsagn om at støtte dette forslag, men jeg vil gerne understrege, at vi også fra CDs side er opmærksom på problemet. Jeg kan imidlertid ikke give noget tilsagn om, at vi kan se nogen udvej for at skaffe yderligere statslige midler til dette formål i øjeblikket – det er helt uoverskueligt – men vi vil meget gerne have nogle yderligere oplysninger om, hvorledes gældsbyrderne er fordelt, og jeg synes, dette vil være en glimrende anledning.

Steen Folke (VS):

VS er positive over for dette forslag. Punkt 3 i forslaget om at erstatte banklånene med statslån indgik jo i det forslag, som SF og VS i fællesskab fremsatte i sidste folketingssamling.

Punkt 2 om at afskaffe pengeinstitutternes adgang til henlæggelse i investeringsfond går vi under alle omstændigheder ind for, uanset hvort stort provenuet i den forbindelse vil være. Vi synes, det er helt fint at finansiere en sådan ordning, så meget det nu kan lade sig gøre, ved at foretage dette indgreb.

Så er der punkt 1 tilbage om selve gælds-saneringen, og dér er jeg en lille smule mere forbeholden. På den ene side er der selve det problem at gå ind med nogle lapperier som dem, der her er tale om. Man får i virkeligheden udskudt nogle af problemerne, får lappet og flikket en lille smule sammen på en ordning, som grundlæggende er fuldkommen uholdbar, og er altså måske i den forstand med til at sikre, at det ikke bryder helt sammen. Det er det godt i færd med, fordi det simpelt hen er umuligt for et voksende antal studerende at indfri de forpligtelser, de har, med den situation, der er på arbejdsmarkedet, og i det hele taget under de forhold, de kommer i arbejde under. Derfor kan man nok være en lille smule betænkelig ved at være med i det lapperiarbejde.

På den anden side vil jeg ikke køre den argumentation så langt, at jeg siger, at så skal man altså ingenting gøre; jeg rejser det bare som et problem ved lapperier af denne art. Vi mener også, at man trods alt må prø-